

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/175/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219204766
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1219204766.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého: U. U., F. C. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/a, Bratislava, dieťa rodičov - matka: P. U.P., F. C. XX.XX.XXXX, T.: U. XX, T.I. I. Z. H. U., F. C. XX.XX.XXXX, T.: D. XX, T., zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária Červenková, s. r. o., so sídlom: Nevädzová 6B, Bratislava, o návrhu otca o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04.októbra 2019, č. k. 49P/132/2019-25, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 04.októbra 2019, č. k. 49P/132/2019-25 m e n í tak, že: E. U. U., F. C. XX.XX.XXXX sa dočasne zveruje do osobnej starostlivosti otca H. U.Č., F. C. XX.XX.XXXX.

Matka je oprávnená stretávať sa s maloletým U. každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že maloletého v určenom čase prevezme a odovzdá v mieste bydliska otca.

Neodkladné opatrenie je vykonateľné jeho doručením a trvá až do právoplatného skončenia konania vo veci rozvodu a úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvode, ktoré sa vedie na Okresnom súde Bratislava II, pod sp. zn. 49P/67/2018.

II. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 04.októbra 2019, č. k. 49P/132/2019-25 v časti zamietnutia návrhu o nariadení asistovaného styku matky s maloletým, potvrdzuje.

III. Týmto uznesením sa zrušuje uznesenie Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28.05.2018, č. k. 49P/73/2018-8 a uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 11.07.2018, č. k. 11P/90/2018-52.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 04.10.2019, č. k. 49P/132/2019-25 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otec domáhal, aby bol maloletý dočasne zverený do jeho osobnej starostlivosti, a aby bol matke upravený asistovaný styk s maloletým každý utorok a štvrtok od 15.00 hod do 17.00 hod na referáte poradensko-psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 21.06.2019, č. k. 28P/74/2019-45 bola upravená starostlivosť o maloletého počas letných prázdnin. Mimo času letných prázdnin v roku 2019 je úprava styku otca s maloletým U. určená neodkladným opatrením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.05.2018, pod č. k. 49P/73/2018-8. Začiatkom roka 2018 začalo zo strany matky maloletého dochádzať k vedomému zamedzovaniu jeho kontaktu so synom. Po vydaní uznesenia Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28.05.2018, č. k. 49P/73/2018-8 a po vydaní uznesenia Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 21.06.2019, č. k. 28P/74/2019-45 však nastali na strane maloletého zásadné zmeny vyžadujúce si zmenu výchovného

prostredia, keď maloletý U. výrazne odmieta svoju matku, má z nej strach a obavy, odmieta s ňou bývať. Tou najzásadnejšou zmenou, ktorá nastala po vydaní uznesenia upravujúcom prázdninový čas júl a august 2019, je výslovné a výrazné odmietanie maloletého stretávať sa s matkou a zostať s ňou sám, strach maloletého z matky z dôvodu jej opakovaného fyzického trestania maloletého, či nedostatočné venovanie pozornosti zdravotným ťažkostiam maloletého. Otec v návrhu poukázal na to, že maloletý pravidelne plače, pričom začína byť nesvoj a nervózny vždy v piatok pred víkendom s tým, že už môže byť s ním iba víkend a následne bude musieť ísť k matke. K matke nechce ísť a opakovane ho prosí, aby tam ísť nemusel. Naposledy v nedeľu dňa 18.08.2019 sa maloletý opätovne z uvedeného dôvodu srdcervúco rozplakal, pričom nebolo možné ho upokojiť, plakal celú noc a po celú cestu v aute, kedy ho viezol v presne stanovený čas na miesto odovzdania matke. Maloletý odmietol vystúpiť z auta a ísť s matkou, čo zúfalo hovoril tak jemu, ako aj matke. Matka sa snažila otvoriť dvere auta a maloletého vyťahovať von, no maloletý v absolútnej panike reflexívne za veľkého plaču dvere auta zabuchol a odmietol vystúpiť. V dôsledku toho o radu telefonicky požiadal Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, nakoľko maloletý bol vo veľmi zlom psychickom stave. Matka maloletého vyššie uvedený stav odmietla rešpektovať, osobne odišla na Obvodné oddelenie policajného zboru Bratislava Petržalka a privolala policajnú hliadku s tým, aby príslušníci policajného zboru maloletého vzali a odovzdali jej ho, keďže je podľa súdneho rozhodnutia oprávnená realizovať s maloletým styk. Matka sa naďalej snažila presvedčiť maloletého o tom, aby šiel s ňou, čo maloletý odmietal. Maloletý sa tak v súčasnosti nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti otca, pričom po opakujúcich sa agresívnych a nepredvídateľných atakoch matky je na neho veľmi naviazaný. Maloletý žije s ním v spoločnej domácnosti spolu so starými rodičmi, v prostredí, v ktorom sa maloletý nepochybne cíti bezpečne, a v ktorom je úprimne šťastný a prospieva. Maloletý odmieta návrat do domácnosti matky, naopak chce zostať u otca. Otec poukázal aj na to, že maloletý sa mu pravidelne sťažuje na to, že ho matka bije varechou. Dôvodom je podľa neho čokoľvek, napr. keď si pýta telefón, aby mohol zatelefonovať otcovi. Vzťah maloletého a matky je zjavne narušený, pričom podľa otca je v prvom rade potrebné nájsť príčinu daného stavu, eliminovať nevhodné ataky matky voči maloletému a pokúsiť sa o obnovu dôvery maloletého a matky. Z uvedeného dôvodu navrhuje dočasne realizovať styk matky s maloletým ako asistovaný prostredníctvom referátu poradensko-psychologických služieb na ÚPSVaR, resp. prostredníctvom spoločnosti Úsmev ako dar. Ďalšou podstatnou skutočnosťou je, že maloletý bol v dôsledku konania matky bezdôvodne vytrhnutý z jeho dovtedy dôverne známeho, komfortného a bezpečného prostredia, v ktorom všetci žili ako rodina, keď matka maloletému od septembra 2018 zmenila bez súhlasu otca nielen trvalé bydlisko, ale aj základnú školu. Na základe vyššie popísaných skutočností je zrejmé, že matka nielenže neprejavuje skutočný záujem o maloletého, ale zanedbáva jeho osobnú starostlivosť a nezaujíma sa o jeho zdravotný psychický, či fyzický stav.

3. Súd prvej inštancie mal preukázané, že uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 28.05.2018, č. k. 49P/73/2018-8 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletým na každý kalendárny týždeň v utorok od 16.00 hod. do stredy do 08.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do pondelka do 08.00 hod. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.06.2018. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, č. k. 11P/90/2018-52, zo dňa 11.07.2018 súd na návrh matky nariadil neodkladné opatrenie, ktorým otcovi maloletého uložil povinnosť predbežne platiť na maloletého výživné 100,- eur mesačne, vždy k 15. dňu v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc dňom 11.07.2018. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.08.2018. Uznesením č. k.: 49P/26/2019-26, zo dňa 11.03.2019 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave, zo dňa 11.06.2019, č.k. 11CoP/152/2019-86 súd zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny neodkladného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 49P/73/2018-8, zo dňa 28.05.2018 a nariadenia nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti a matke priznal právo stýkať sa s maloletým každý kalendárny týždeň v utorok od 16.00 hod. do stredy do 08.00 hod. a každý nepárny kalendárny týždeň od piatku od 16.00 hod. do pondelka do 08.00 hod. Uznesením Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 21.06.2019, č. k. 28P/74/2019-45 súd na návrh otca nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil starostlivosť rodičov o maloletého U. R. čase letných prázdnin v roku 2019 tak, že v období od 01.07.2019 do 02.09.2019 bude otec zabezpečovať starostlivosť o maloletého od pondelka nepárneho kalendárneho týždňa od 10.00 hod. do pondelka párneho kalendárneho týždňa do 10.00 hod. a matka bude zabezpečovať starostlivosť o maloletého v čase od pondelka párneho kalendárneho týždňa od 10.00 hod. do pondelka nepárneho kalendárneho týždňa do 10.00 hod. Počas účinnosti predmetného uznesenia súd pozastavil účinnosť uznesenia Okresného súdu Bratislava II, č. k. 49P/73/2018-8 zo dňa 28.05.2018. V časti

o zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti otca, súd návrh zamietol. Žiadny z rodičov nepodal voči uvedenému uzneseniu odvolanie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.07.2019. Uznesením zo dňa 06.03.2019 súd začal ex offo konanie o nariadenie výchovného opatrenia rodičom a maloletému. Uznesením zo dňa 20.03.2019, č. k. 49P/41/2019-16 súd uložil výchovné opatrenie rodičom maloletého, ako aj maloletému spočívajúce v povinnosti zúčastniť sa odborného sociálno-psychologického poradenstva na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, referát poradensko - psychologických služieb, v rozsahu 30 hodín poskytovaného poradenstva matke, 30 hodín poskytovaného poradenstva otcovi a 30 hodín poskytovaného poradenstva maloletému, a to na obdobie 6 mesiacov od právoplatnosti uznesenia s tým, že presný čas stretnutí určí Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny po dohode s každým z rodičov. Účelom výchovného opatrenia bolo zlepšenie komunikácie rodičov, akceptácia postavenia druhého rodiča. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.03.2019. Podľa záverečnej správy z poradensko - psychologického procesu vyhotoveného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 03.09.2019 sa doposiaľ uskutočnili 4 individuálne konzultácie s otcom, 6 s matkou a 3 s maloletým. Cieľom poradenstva bolo smerovať rodičov k uzavretiu rodičovskej dohody ohľadom úpravy styku rodičov s maloletým v čase po rozvoде. Vytýčený cieľ sa nepodarilo dosiahnuť, pretože rodičia nevedeli prísť k spoločnej dohode ohľadom maloletého. Na základe doterajších konzultácií dospeli k záveru, že momentálne nemôžu spolupracovať s oboma rodičmi. Zo psychologického hľadiska je celá situácia pre maloletého negatívna. Obom rodičom bola ponúknutá následná distribúcia do psychologických centier v Bratislave. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 08.02.2018, č. k. 5T/104/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.11.2019, sp. zn. 2To/39/2018 bol otec maloletého dieťaťa uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, e) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom. Súčasne mu bola uložená povinnosť ospravedlniť sa poškodenej a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2018. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 6T/46/2018 zo dňa 18.12.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/34/2019 zo dňa 26.06.2019 bol otec maloletého dieťaťa v inom skutku oslobodený spod obžaloby zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a, b) Tr. Zákona. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.06.2019. Na Okresnom súde Bratislava II toho času prebieha na základe návrhu otca konanie o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletému dieťaťu na čas po rozvoде manželstva, ktoré je vedené pod sp. zn. 49P/67/2018. V tomto konaní sa matka i otec domáhajú zverenia maloletého do výlučnej osobnej starostlivosti.

4. Súd prvej inštancie vyhodnotiac zistené okolnosti dospel k záveru, že návrhu otca na nariadenie neodkladného nemožno vyhovieť, keď v súčasnosti nie sú dané žiadne dôvody pre rozhodnutie o zverení maloletého do starostlivosti niektorého z rodičov. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že otec má na základe vlastného návrhu neodkladným opatrením dostatočne upravený styk s maloletým tak, aby nedošlo k pretrhnutiu citových väzieb. V tomto smere súd prvej inštancie poukázal na to, že od jedného z posledných rozhodnutí (a to tak súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu) vo veci maloletého, kde súd uznesením č. k. 49P/26/2019-26 zo dňa 11.03.2019 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.06.2019, č.k. 11CoP/152/2019-86 zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zmeny neodkladného opatrenia, nariadeného uznesením č. k. 49P/73/2018-8 zo dňa 28.05.2018 a nariadenia nového neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zveril maloletého do jeho osobnej starostlivosti, otec v priebehu troch mesiacov doručil súdu ďalšie dva návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia. Za obdobie od júna 2019, kedy naposledy rozhodoval odvolací súd vo veci maloletého, je teda tento návrh otca druhým návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Všetky skutkové okolnosti, ako otcom tvrdené zanedbávanie maloletého zo strany matky, fyzické trestanie maloletého, vôľa maloletého zostať u neho, odmietanie matky, ktoré otec popisuje vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vyhodnocoval už aj odvolací súd v podanom odvolaní v júni 2019. Novou skutočnosťou bol otcom doložený DVD nosič s priebehom odovzdania maloletého počas prázdnin. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 11.06.2019 vyplýva, že toho času súd nemá za preukázanú potrebu neodkladnej úpravy rodinných pomerov maloletého dočasným zverením do osobnej starostlivosti otca, keď preukázané násilné konanie a správanie sa otca v minulosti, ako aj jeho aktuálny vplyv na maloletého a vysoko konfliktné vzťahy medzi rodičmi nemožno bez najmenších pochybností považovať za súladné so záujmami maloletého. Od predmetného rozhodnutia odvolacieho súdu, súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil starostlivosť oboch rodičov o maloletého počas letných

prázdnin v roku 2019 v rovnomernom rozložení v režime týždennej striedavej osobnej starostlivosti, kedy v odôvodnení predmetného uznesenia obom rodičom dal do pozornosti, že obdobie letných prázdnin, bude obdobím skúšky pre oboch rodičov, ako dokážu spolupracovať v záujme maloletého, kedy v rámci konania vo veci samej sp. zn. 49P/ 67/2018 o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode, súd vyhodnotí správanie oboch rodičov, ako aj realizáciu výchovného opatrenia, ktoré bolo uložené obom rodičom a maloletému. Rovnako, ako v predchádzajúcom neodkladnom opatrení súd upozornil otca, aby nezneužíval svoju autoritu a nevyvolával v maloletom negatívne emócie smerom k matke. Uvedené neodkladné opatrenie akceptovali obaja rodičia, žiadny z nich voči nemu nepodal odvolanie. Z pojednávania vo veci vedenej pod sp.zn. 49P/67/2018 vyplynulo, že striedavá osobná starostlivosť cez letné prázdniny viedla len k tomu, že od 12.08.2019 sa maloletý reálne nachádza u otca, k odovzdaniu matke nedošlo a matka od tohto času s maloletým nestrávil okrem pár minút v škole, kde ho navštívila, žiadny čas. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v čase, keď otec podal návrh na rozvod manželstva a prvý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sám navrhol neodkladným opatrením zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a v priebehu konania sa napriek intervenciám zo strany súdu (nariadené výchovné opatrenie) rodinná situácia maloletého vyhroť až tak, že otec navrhuje matke upraviť styk formou asistovaného kontaktu na Úrade, práce, sociálnych vecí a rodiny za prítomnosti psychológa (v rozsahu 4 hodín týždenne), čo je vzhľadom na kompetencie úradu a časové rozpätie, okrem iného aj nevykonateľný petít. Súd prvej inštancie pri rozhodnutí vychádzal aj z výsluchu maloletého, ktorý bol vypočutý dňa 11.02.2019. Poukázal na to, že vo februári 2019 maloletý pri pohovore, ani len náznakom neuvádzal žiadne z tvrdení o „fyzickom a psychickom týraní“ prezentovaných otcom v súčasnosti. V danom čase prišiel na pohovor v sprievode matky. Vedel presne uviesť, že otec nemôže kvôli mame vstúpiť do domu na D., že je to všetko nespravodlivé a mama dala otca zavrieť do väzenia na 8 mesiacov. Dokonca presne, ako otec na pojednávaniach, aj on kritizoval mamu, že desať rokov nikde nepracovala. Pri otázke ohľadom školy, nezabudol maloletý uviesť, že mama sa s ním neučí a keď ešte žili všetci spolu, tak to bolo dobré. Maloletý ohľadom starostlivosti rodičov uviedol, že teraz je to podľa neho neférové. Ak by bol týždeň u taty a týždeň u mamy, to by bolo lepšie. Následne predostrel viaceré varianty toho, ako to môže byť. Chcel by byť rok s tatou a mesiac s mamou. Páčilo by sa mu, aj keby bol v pondelok s mamou, v utorok s otcom, potom zase s mamou, zase s mamou, v piatok zase s tatou, potom zase s tatou. Ďalej uviedol, že teraz je s mamou dlhšie o 12 dní. 7 dní taty a 7 dní mamy, to je férové, dlhšie by však chcel byť s tatou. Následne uviedol, že by chcel žiť len s tatou, to bude spravodlivé, lebo mama zavrela taty do väzenia na 8 mesiacov. Na jednej strane maloletý uviedol, že s mamou skoro nič nerobí, na druhej strane však povedal, že sa bol s mamou cez víkend v jej práci kúpať, páčilo sa mu to. Súd prvej inštancie sa pri otázke rozhodovania o neodkladnom opatrení zaoberal aj prebiehajúcim výchovným opatrením, ktoré bolo uložené tak rodičom, ako aj maloletému. Podľa názoru súdu prvej inštancie tvrdenia otca o tom, prečo nebolo dokončené výchovné opatrenie nariadené uznesením tunajšieho súdu, kedy súd uviedol, že to bolo z dôvodu, že matka nechcela absolvovať spoločné stretnutia a tak bola spolupráca zo strany psychologičky úradu ukončená, pôsobili zavádzajúco. Z výpovede matky naopak vyplynulo, že spoluprácu ukončila psychologička úradu práce, nakoľko je zo strany otca na ňu vyvíjaný nátlak a bola na ňu podaná sťažnosť. Podanie sťažnosti zo strany otca bolo na pojednávaní potvrdené aj kolíznym opatrovníkom. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že hoci otec popisuje strach maloletého z matky kvôli fyzickému trestaniu, treba si uvedomiť, že samotný maloletý je už vzrastovo a váhou väčší od matky a práve maloletý sa viackrát agresívne prejavil vo vzťahu k matke, ako napríklad matkou uvádzané chytenie pod krk pre playstation, alebo záznamy z DVD nosičov, kde maloletý nemá žiadne zábrany sa zahnať voči matke a udrieť ju. V tomto štádiu konania v rámci neodkladného opatrenia nemal súd prvej inštancie za dostatočne osvedčené, že výchovné metódy matky a prostredie u matky je pre maloletého ohrozujúce. Súd prvej inštancie poukázal i na to, že tvrdenie otca o motivovaní maloletého na stretnutia s matkou vzbudzujú podľa doloženého videozáznamu z odovzdávania maloletého, ako aj prezentovaného postoja otca v konaní o rozvode manželstva, ako napríklad: „ keď bude syn chcieť, môže k matke ísť“, pochybnosti o úprimnosti jeho tvrdení. Odovzdávanie maloletého, na ktoré otec prichádza vyzbrojený kamerou so svojou sestrou, ktorá matku pred maloletým presvedča o tom, aby ho nechala tak a netraumatizovala ho, nechala ho odísť, podáva jej spodné prádlo maloletého s komentármi, nech si to aspoň zoberie, aby maloletý nemal deravé veci, prípadne otcove komentáre k maloletému, že nevie čo má robiť, nech neplače, rozhodne nemožno podľa súdu prvej inštancie nazvať pozitívnu motiváciu a pripravenosťou k odovzdaniu. Súd prvej inštancie ďalej uvádza, že ak otec dlhodobo vie o problémoch maloletého a náhlo odmietaní matky a má skutočne úprimný záujem maloletého podporovať vo vzťahu k matke a zisťovať skutočné príčiny jeho správania, po podaní sťažnosti na psychológa Úradu práce, sociálnych

vecí a rodiny, mu nič nebránilo osloviť matku v hľadani spoločných riešení na odbornú prácu s maloletým, keďže matka bola ochotná ďalej spolupracovať s úradom práce. Súd prvej inštancie vyjadril názor, že možno práve táto situácia je pre otca vyhovujúca, kedy maloletý izolovaný od matky, preberá všetky jeho postoje a názory do tej miery, že kontakt maloletého s matkou sa reálne prestáva realizovať. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že obom rodičom bolo v rámci realizácie pilotného projektu Ministerstva spravodlivosti SR „Vhodné podmienky na súde pre rodinno-právnu agendu“, v ktorom Okresný súd Bratislava II vystupuje ako pilotný súd projektu označeného ako „Cochemský model - Cochemská prax“, ponúknuté využitie interdisciplinárnej spolupráce medzi profesiami, ktoré sa podieľajú na riešení rodičovského konfliktu v snahe nastavenia určitých pravidiel medzi rodičmi v najlepšom záujme dieťaťa. Obaja rodičia sa zhodli v hľadaní psychológa, resp. poradenského konzultanta pre maloletého, ako aj pre nich samotných, kde v týchto dňoch prebieha výber vhodného subjektu. Za súčasnej situácie, kedy je už neodkladným opatrením dostatočne upravený kontakt otca s maloletým, súd prvej inštancie považoval návrh otca za neosvedčený a tento v celom rozsahu zamietol.

5. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podal otec odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať vplyv na výrok rozhodnutia, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Otec v odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil, resp. nevzal vôbec do úvahy skutočnosti, ktoré osvedčil, a ktoré predstavujú zásadnú zmenu pomerov na strane maloletého, ktorého najlepší záujem musí byť prioritný pre všetky zúčastnené subjekty. Súd prvej inštancie tak pri rozhodovaní vychádzal z nesprávne a neúplne zisteného skutočného stavu veci. Otec zdôraznil, že po vydaní uznesenia Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28.05.2018, č.k. 49P/73/2018-8, ktorým bol určený rozsah styku otca s maloletým, nastali na strane maloletého zásadné zmeny v podobe výslovného a výrazného odmietania maloletého stretávať sa s matkou a zostať s ňou sám, strach maloletého z matky z dôvodu jej opakovaného fyzického trestania maloletého, či nedostatočného venovania pozornosti zdravotným ťažkostiam maloletého. Tieto zmeny majú zásadný vplyv na psychický i fyzický stav maloletého a nie je možné ich v žiadnom prípade ignorovať. Otec poukázal na výpoveď matky zo dňa 15.05.2019 pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, Úsek sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zachytenej v správe zo dňa 21.05.2019, kde matka svoje nevhodné správanie voči maloletému v podobe fyzických atakov potvrdila, keď priznala, že keď ju maloletý občas neposlúchal, tak mu dala s varechou po zadku. Ďalej uviedla, že syna teraz nebije, z čoho možno usudzovať, že pred danou výpoveďou tak matka robila, t.j. maloletého opakovane fyzicky trestala, čo potvrdzuje pravdivosť jeho a primárne samotným maloletým uvádzaných vyjadrení. Ďalej dal otec do pozornosti odvolaciemu súdu vyjadrenie maloletého, ktorý uviedol, že matka ho predčierom zbila, lebo si pýtal veci, čo dostal z otcovej rodiny. Uvedené v celom rozsahu podľa otca potvrdzuje, že matka neuvádza skutočnosti pravdivo, zavádza ÚPSVaR, ako zástupcu maloletého v konaní a v čase výkonu jej osobnej starostlivosti o maloletého skutočne existuje reálne ohrozenie maloletého. Ďalej otec poukazuje v odvolaní na agresívne správanie matky pri incidente dňa 19.08.2019, keď priviezol maloletého matke v súlade so súdnym rozhodnutím, pričom matka bez akejkoľvek sebakontroly nereagovala ani na pokyny ňou privolanej hliadky policajného zboru, ktorí matku opakovane upozorňovali, aby upustila od agresívneho správania. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní uvedené nevzal vôbec do úvahy. Otec v odvolaní uviedol aj, že je v dlhodobom a pravidelnom kontakte s ÚPSVaR. Predložil k odvolaniu ich správu zo dňa 18.09.2019, ktorá zachytáva prvý deň školského roku 2019/2020, kedy na základe dohody rodičov zo dňa 28.08.2019 si matka za asistencie ÚPSVaR mala prevziať maloletého zo školy. V správe sa uvádza: „Keď Hugo zbadal matku, začal veľmi plakať. Vyjadril sa, že on s matkou ísť nechce a začal pred nami utekať. Nepomohlo ani prehovárание matkou ani orgánom ODSPOD. Hugo neustále utekal a plakal.“ Uvedené v celom rozsahu podľa otca preukazuje strach a obavu maloletého z matky a jeho frustráciu z jej prítomnosti. Uvedené matka prehlbuje aj tým, že keď príde počas školského vyučovania za maloletým do školy, tento pred ňou zúfalo uteká a skrýva sa. V prípade, ak je odmietanie osoby matky zo strany maloletého zjavne preukázané správou ÚPSVaR, či už zo dňa 21.05.2019, alebo zo dňa 18.09.2019, nemôže byť nariadenie návratu maloletého do domácnosti matky v jeho najlepšom záujme. Otec zdôraznil, že vzhľadom na pretrvávajúci odmietavý postoj maloletého vo vzťahu k jeho styku s matkou, sa maloletý v súčasnosti a to už od polovice augusta 2019, nachádza vo faktickej osobnej starostlivosti otca. Podľa názoru otca je najskôr nevyhnutné identifikovať príčinu takého konania maloletého a následne určiť postup nápravy. Otec nemôže súhlasiť s postojom súdu prvej inštancie, ktorý ponechaním aktuálneho status quo predpokladá, že sa situácia vyrieši len jeho pôsobením, bez prispenia tretej,

odborne spôsobilej osoby. V súvislosti s vyššie uvedeným poukázal otec na prejavovaný názor maloletého o tom, že chce bývať u otca, čo je súdu prvej inštancie známe zo zisťovania názoru maloletého v konaní rovnakých účastníkov o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu, ktoré je vedené pod sp. zn. 49P/67/2018, a ani uvedené nevzal súd prvej inštancie do úvahy. V tejto súvislosti tak súd prvej inštancie pochybil, keď neaplikoval ustanovenia § 43 ods. 1 Zákona o rodine a názoru maloletého nevenoval náležitú pozornosť. Súd prvej inštancie podľa otca sa nezaoberal aj ďalšími ním uvádzanými a matkou nerozporovanými skutočnosťami, ktoré boli spôsobilé rozvinúť odmietavý vzťah a postoj maloletého k matke a majú tak zásadný význam pre konanie. Ako príklad otec uviedol, že matka maloletého pred vydaním uznesenia Okresného súdu Bratislava II, zo dňa 28.05.2018, č.k. 49P/73/2018-8 vedome zamedzovala jeho kontaktu s maloletým. Matka nútene vysťahovala maloletého z domácnosti na D. K. Č.. XX R. T. do cudzej domácnosti, t.j. domácnosti starých rodičov maloletého, na U. K. Č.. XX R. T., zmenila maloletému základnú školu, a to pri absencii akéhokoľvek reálneho dôvodu pre takéto konanie. Matka sama (bez maloletého) však zostala naďalej dlhé mesiace bývať na adrese D. K. Č.. XX, v T., čím nielenže vyjadrila jasný nezáujem o maloletého, ale vedome ho vystavila s tým spojeným nadmerným stresom. K uvedeným skutočnostiam, ktoré zo strany matky neboli doteraz popreté, sa súd prvej inštancie v žiadnom z prebiehajúcich konaní rovnakých účastníkov nevyjadril. Súd prvej inštancie sa rovnako nezaoberal ani tým, že matka sa s maloletým nepripravuje na vyučovanie, maloletému dokonca odmietla vydať lekárom predpísané okuliare, čím nielen zanedbáva osobnú starostlivosť o maloletého, ale aj vedome poškodzuje zdravotný stav maloletého. Otec poukázal aj na to, že súd prvej inštancie prevzal bez akejkoľvek dôkaznej podpory nepravdivé a doteraz nepreukázané tvrdenia matky o fyzickom atakovaní maloletým a tieto skutočnosti berie za preukázané. Uvedené konanie maloletého sa však nikdy nestalo a ani to nevyplýva z vykonaného dokazovania. Otec uviedol, že si je plne vedomý skutočnosti, že pre maloletého je potrebné a nevyhnutné mať pozitívny vzťah s oboma rodičmi, ale vzhľadom na aktuálny vzťah maloletého k matke, jeho aktívne odmietanie stretnúť sa s matkou osamote, má za to, že je nevyhnutné, aby sa všetkým spoločne podarilo napraviť narušený vzťah. Preto požiadal o pomoc nielen ÚPSVaR, ale aj nadáciu Úsmev ako dar, s ktorými aktívne spolupracuje. Kým sa nepodarí hlboko narušený vzťah medzi matkou a maloletým sanovať, javí sa mu, ako najvhodnejšie dočasne riešiť situáciu zverením maloletého do jeho osobnej starostlivosti a vzťah matky s maloletým upraviť ako asistovaný, kde bude mať maloletý istotu, že mu zo strany matky nebude ubližované. Ponechanie status quo v podobe súdnym rozhodnutím upraveného režimu, ktorý u maloletého zjavne vytvára neúmerný stres a je spôsobilý u neho vyvolať reálnu ujmu na psychickom i fyzickom zdraví, považuje za neprijateľné a nezlučiteľné s najlepším záujmom maloletého.

6. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 17.12.2019 otec informoval odvolací súd o tom, že matka začala maloletého navštevovať priamo v škole počas vyučovania (už sa tak stalo približne 8x), najskôr počas prestávok medzi vyučovacími hodinami, kedy však maloletý pred ňou vždy niekam utiekol a ukryl sa. Zhruba pred 2 mesiacmi triedna učiteľka dokonca nahovárala maloletého, aby išiel za matkou s uisťovaním, že ona otcovi nič nepovie, že sa maloletý nemusí báť. Aktuálne je matke zo strany školy umožnené byť účastná priamo na vyučovacej hodine (aj keď len chvíľu), pričom maloletý je de facto rukojemníkom a incidenty sa odohrávajú za prítomnosti ostatných detí. Matka nielenže opakovane narúša a bráni svojou prítomnosťou vzdelávaciemu procesu, ale uvedené je tiež pre maloletého nesmierne traumatizujúce. Nátlak, ktorý je týmto spôsobom vytváraný na maloletého priamo na pôde školy, považuje otec za neprípustný. Otec uvádza, že naposledy sa tak stalo dňa 13.12.2019, keď bola znovu matka za maloletým v škole, čo mu maloletý povedal až neskoro večer, keď nevedel dlho zaspáť a rozplakal sa. Už počas dňa si všimol, že je maloletý veľmi smutný. Neustále prosil otca, aby ho preložil na inú školu. Povedal mu, že v pondelok už do školy nechce ísť. Podľa maloletého opäť raz prišla matka za ním do školy. Najskôr matka vošla do triedy počas vyučovacej hodiny, neskôr pani učiteľka zavolala maloletého na chodbu, kde už čakal pán riaditeľ a spoločne s pani triednou učiteľkou presviedčali a naliehali na maloletého, aby išiel k matke. Maloletý opakovane odmietal. Otec cituje reakciu pána riaditeľa interpretovanú maloletým: „Nechceš chodiť k mame, lebo ťa tvoj otec ovplyvňuje a mamu očierňuje. Ešte som nevidel takého hlúpeho chlapca, čo nechce ísť k mame.“ Podľa otca je takéto správanie riaditeľa školy zarážajúce a neprijateľné. Maloletý otca od uvedeného posledného incidentu zo dňa 13.12.2019 žiada o preloženie na inú školu. Ideálne na jeho pôvodnú základnú školu, kde bol maloletý spokojný a dosahoval dobré školské výsledky. Napriek osobným nezhodám, opätovne otec zdôrazňuje, že nemá žiaden záujem brániť maloletému v styku s matkou. Všetmožno sa snaží, aby bol v poriadku, šťastný a tešil sa z bežných vecí, ako mnohé iné

deti. Žiaľ matka maloletému ublížila do takej miery, že jej zrejme nevie a momentálne nechce zabudnúť a odpustiť, a to aj napriek jeho snahe.

7. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť (§ 388 Civilného sporového poriadku).

8. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

9. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

11. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

12. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

13. Podľa ust. § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov a obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zjrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že rodičia maloletého nebývajú spoločne a prebieha toho času na súde konanie o rozvod ich manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Toho času je platná neodkladná úprava o styku otca s maloletým každý kalendárny týždeň v utorok od 16.00 hod do stredy do 8.00 hod a každý nepárny týždeň od piatku od 16.00 hod do pondelka do 8.00 hod. Maloletý od augusta 2019 odmieta ostať v starostlivosti matky, a nachádza sa od toho času v starostlivosti otca. Zo šetrenia pomerov ako u otca, tak aj u matky vyplýva, že obaja rodičia majú vytvorené podmienky ku riadnej starostlivosti o maloletého.

15. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

16. Pri prijímaní neodkladného opatrenia, ktoré je opatrením dočasným a neodkladným, prevláda požiadavka rýchlosti konania nad úplným preukázaním uplatneného nároku. K nariadeniu neodkladného opatrenia stačí, ak sú tvrdené skutočnosti aspoň osvedčené, t.j. ak sa javia aspoň pravdepodobnými. Zákon nepredpokladá, že súd bude pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení vykonávať dokazovanie a v ustanovení § 329 ods. 1 CSP výslovne formuloval zásadu, že účastníci nemusia byť pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vypočutí a rovnako, že súd nemusí nariadiť pojednávanie. Pri samotnom osvedčovaní nároku potom nie je treba dôsledne dodržiavať tie formálne požiadavky, ktoré zákon ukladá pri dokazovaní, vrátane požiadavky, aby sa druhá strana sporu mohla pred rozhodnutím o neodkladnom opatrení k obsahu návrhu a listín, z ktorých bude súd robiť záver o tom, či sú splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, vyjadriť.

17. Odvolací súd na základe zisteného skutočného stavu veci dospel na rozdiel od súdu prvej inštancie k záveru, že je nevyhnutné dočasne zastabilizovať výchovné prostredie maloletého, a že nastala

od poslednej úpravy taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zmeniť predchádzajúce rozhodnutie o neodkladnej úprave styku otca s maloletým a určenia povinnosti otcovi platiť na maloletého výživné. Toho času sa javí, že je v záujme maloletého, aby bol dočasne zverený, respektíve ponechaný v osobnej starostlivosti otca, ku ktorému má sám maloletý toho času bližší vzťah. Je zrejme zo správania maloletého a jeho vyjadreného názoru, že maloletý matku odmieta a nechce sa vrátiť do jej osobnej starostlivosti. Tento postoj maloletého je výrazný od augusta 2019. V prvom rade je nevyhnutné prihliadať pri rozhodovaní o neodkladnej úprave na aktuálny záujem maloletého dieťaťa. Z predloženého videa o priebehu odovzdávania maloletého matke, ako aj zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 18.09.2019 o priebehu odovzdávania maloletého matke dňa 02.09.2019 v škole, je zrejme, že maloletý toho času odmieta návrat k matke a maloletý je v zlom psychickom stave. Preto nie je toho času, s ohľadom na stav maloletého, aby bol nasilu a nútené v starostlivosti matky, keď preferuje osobnú starostlivosť otca. U otca má vytvorené vhodné podmienky a otec mu vie poskytnúť riadnu starostlivosť. Z akých dôvodov maloletý matku toho času odmieta, bude dôležité skúmať práve v konaní vo veci samej, a to prípadne aj znaleckým dokazovaním. Pre účely neodkladnej úpravy je dôležité, že maloletý odmieta osobnú starostlivosť matky, v domácnosti otca a v jeho starostlivosti sa cíti spokojne a práve to sú dôvody, prečo je potrebné zastabilizovať dočasne pomery a jeho výchovné prostredie. Nútené odovzdanie maloletého matke by mohlo za daných zistených skutočností a postoja maloletého ohroziť jeho zdravý duševný vývin. Odvolací súd má za to, že dočasné zverenia maloletého do osobnej starostlivosti otcovi dokáže zastabilizovať pomery a pomôže k náprave vzťahu maloletého s matkou. Odvolací súd na rozdiel od otca však nevidí dôvod na asistovaný styk maloletého s matkou. To, že maloletý odmieta ísť k matke, je zrejme aj z dôvodu, že platila úprava, že maloletý je v osobnej starostlivosti matky a s otcom má len upravený styk. Predstava maloletého, že má ísť k matke na dlhšiu dobu a s otcom sa stretávať len pár dní v mesiaci, mohla u maloletého vytvárať stres, vzhľadom k tomu, že maloletý preferuje viac otca. Odvolací súd má za to, že situácia, keď maloletý je súdnym rozhodnutím zverený dočasne do osobnej starostlivosti otcovi, napomôže k nerušenému a bezproblémovému priebehu styku s matkou. Maloletý bude mať istotu, že sa od matky vráti späť do starostlivosti k otcovi. Otec síce, ako dôvod odmietavého postoja maloletého vo vzťahu k matke uvádza, že matka maloletého bije, avšak z vyjadrení samotného maloletého, nevyplýva jednoznačne, že odmietanie matky maloletým je z dôvodu, že ho matka údajne niekedy zbila. Maloletý uviedol napríklad, že je na matku nahnevaný, lebo mu nepovedala, že otec je vo väzbe, vyčíta matke, že ona tam otca dostala a podobne. Veľkú úlohu tu musí zohrať aj otec, ktorý je toho času tou osobou, ktorú maloletý zrejme najviac počúva a má k nemu dôveru, aby tieto veci s maloletým prebral a pozitívne maloletého motivoval ku vzťahu s matkou. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že ak majú v prvom rade na zreteli záujem ich syna, ako obaja prezentujú, musia sa nevyhnutne naučiť spolu komunikovať a nezaťažovať maloletého do svojich nezhôd. V živote maloletého je dôležitá matka, tak aj otec. Ak sa však rodičia pred maloletým neustále hádajú a nie sú schopní povzniesť sa nad svoj nevydarený vzťah, potom výsledkom je zlý psychický stav maloletého. V danom prípade je určite namieste aj psychologické poradenstvo rodičom a maloletému. Bez odbornej intervencie sa zrejme nedospeje k žiadanému výsledku, čo by si mali uvedomiť obaja rodičia, ak im záleží na prosperite a zdravom raste maloletého.

18. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že daná neodkladná úprava neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Ani jeden z rodičov by nemal brať rozhodnutie ako víťazstvo, či prehru. Dané rozhodnutie má byť najmä nápomocné maloletému zastabilizovať jeho pomery a umožniť mu nerušený a pokojný kontakt s matkou.

19. Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 Civilného sporového poriadku), keď vzhliadol ako dôvodné dočasne zveriť maloletého do osobnej starostlivosti otcovi a matke upraviť styk s maloletým. V časti zamietnutia návrhu týkajúci sa otcom žiadaného asistovaného styku maloletého s matkou, odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, keď na takýto zásadný zásah a obmedzenie kontaktu maloletého s matku nevzhladol dôvody.

20. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

21. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).